

AEmde ɔfide
randū est de vītū oppositī
tēpātie. Et circa hoc q̄run̄
quatuor. 1° vtrū ī sensibilitā
sit p̄ctū. 2° vtrū ī tempa-
tia sit vītū puerile. 3° de comparatione intē
perantie ad timiditatē. 4° vtrū vītū intē
perantie sit maxime opprobriōsum.

Ad primum sic proce

ditur. Vide q̄ ī sensibilitā non sit vītū
Dicitur. n. ī sensibiles q̄ deficiunt circa dele-
ctatiōes tactus. s̄z in his penitus defic̄ vide-
tur cē laudabile et vītūsum. Dī. n. Daniel. x.
In dieb̄ ill̄ ego Daniel lugeb̄ triū ebdoma-
darū tēpus; panē desiderabilē nō cōmedi. et
caro et vinū n̄ introierūt ī os meū: s̄z neq̄ vī-
tūtu vītūsu. ḡ ī sensibilitā nō ē p̄ctū.
Bonū hoīs ē fīm rōnē eē fīm Dyo. 4° ca-
d̄ diui. no. s̄z abstinerē ab oīb̄ delectabilib̄
tactus maxime p̄mouet hoīs ī bono rōnis
Dī. n. Daniel. p. q̄ pueris q̄ vtebāf legumib̄
dedit de' sciam et disciplinā ī oī libro et sapia
ḡ ī sensibilitā q̄ el̄iter repellit h̄mōi delecta-
tiones nō ē vītīosa. P. Illud q̄ qđ maxime
recedit a peccato nō videt eē vītīosu. s̄z h̄
ē potissimū remediū abstinenē a p̄ctō q̄ ali-
q̄s fugiat delectationes: qđ p̄tinet ad ī sensi-
bilitatē. Dicit. n. phs ī 2° ethīcorū q̄ abyci-
entes delectationē min̄ peccabim̄. ḡ ī sensibili-
tas nō ē alīgd vītīosu. H̄z h̄ nihil opponit
virtuti nīfī vītū. sed ī sensibilitas virtuti tem-
peratīe oppōit: ut p̄z per phīm in 2° et 3° ethī-
corū ergo ī sensibilitas est vītū. R̄o di-
cendum q̄ omne illud quod cōtrariat ordi-
ni naturali ē vītīosu. natura aut̄ delectatiōē
ēpposuit operationib̄ necessariys ad vitās
hoīs. et iō nālī ordo requirit ut hō intantuz
h̄mōi delectatiōib̄ etiā quantum necessa-
riū ē salutī humāne: uel q̄tū ad cōseruatio-
nem indiuidui: uel quātū ad cōseruationē
speciei. Si q̄s ḡ intatū delectatiōē refugēt
q̄ pretermittet ea q̄ sūt necessaria ad ɔfua-
tionē nature peccar̄ q̄i ordini nālī repugnās
et hoc pertinet ad vītū ī sensibilitatis. H̄ci
endū tñ q̄ ab h̄mōi delectatiōib̄ conse-
quētibus h̄mōi operationes quandoq̄ lau-
dabile uel etiā necessariū ē abstinenē ppter ali-
q̄e finē sīc pp̄e sanitatē corporalē alīq̄ absti-
nēt a q̄busdā delectatiōib̄ cibi et pot̄ et vene-

reoz. et etiā pp̄e alic̄ officiū executionē: sicut
athletas et milites necesse ē a multis delecta-
tionib̄ abstinerē: ut officiū pp̄iū exequant̄
et filiter penitētes ad recuperātiū q̄ie sanita-
tē abstinentia delectabilū q̄i qđā dieta vtūc
et hoīes volētes cōtēplatōi et reb̄ diuinis va-
care oportet q̄ se magis a carnalib̄ desideriūs
abstrahant: nec alīgd p̄dictoz ad ī sensibili-
tatis vītū p̄tinet: quia sūt fīm rōnē rectaz.

Ad p̄mu ḡ dicendū q̄ Daniel illa abstinen-
tia a delectatiōib̄ vtebat: nō quasi ppter se
abhorres delectatiōes: ut s̄z se malas: s̄z pp̄e
aliquem fīm laudabile vt. s̄. idoneū se ad alti-
tudinē cōtēplatōis redderet: abstinenē do. s̄. a cor-
palib̄ delectatiōib̄: vñ et statī ibi subdit̄ de
reuelatione facta. Ad secūdū dicēdū q̄
q̄r rōnē hō vītū non p̄t sine sensitivis poten-
tis que indigent organo corpali ut ī p̄ hītūz
est: necesse ē q̄ hō sustentet corp̄ ad h̄ q̄ rō
ne vītū. Sustētātō aut̄ corporis sit p̄ opatōes
delectabiles: vnde non p̄t eē bonū rōnis in
homine si abstineat ab omnib̄ delectabilib̄
fīm tñ q̄ homo ī exequendo actum ratōnis
plus uel minus indigent corpali vītūte: fīm hoc
plus uel min̄ necesse habet delectabilib̄s
corpalib̄ vītū. Et iō hoīes qui hoc officiū as-
sumerūt ut cōtēplatōni vacēt. et bonū spūale
q̄i qđā spūali propagatione ī alios transmittat̄
a multis delectatiōib̄ laudabiliter abstinenēt
a quibus illi quibus ex officio cōpetit opibus
corpalib̄s et generationi carnali vacare lau-
dabiliter nō abstinenēt. Ad tertū dō q̄ dele-
ctatiō fūgienda ē ad vitandū p̄ctū non tota-
liter sed ut vītra querat q̄s necessitas regrat.

Ad secūdū sic proce

bil. Vide q̄ ī temperantia nō sit puerile pec-
catū: q̄ sup illud Math. 18°. Nīfī cōuersi fue-
rit et effi. sicut parvuli. tē. dicit Jero. q̄ p̄u-
lī nō p̄seuerat ī iracūdia: lesus nī meminit: vi-
des pulchra mulierē nō delectat̄: qđ h̄riat̄ ī
tēperatīe. ḡ int̄pantia nō ē puerile p̄ctū.

P. Pueri nī h̄nt nī cōcupiscētias cōnatūrales
s̄z circa cōnatūrales cōcupiscētias parū alīq̄
peccant p̄ ītemperantia: ut phīs dīc ī 3° ethī-
corū. ḡ ītemperantia nō ē p̄ctū puerile. P.
Pueri sūt fouēdi et nutriendi. s̄z cōcupiscētia
et delectatiō circa q̄ ē ītemperantia ē semper
diminuēda et extirpanda: fīm illud ad Col. 3:
Mortificate mēbra vīra sup terrā: q̄ sūt cō-
cupiscētia. tē. ḡ int̄pantia nō est puerile p̄ctū

~~Q. III.~~

Si h̄ē qd̄ p̄hs dīc in 3º ethicor. q̄ nomen
itemperantie ferimus ad puerilia peccata.
Ro dicēdū q̄ aliquid d̄r esse puerile dupli-
citer. **U**no° q̄ cōuenit pueris. et sic p̄hs nō i-
tendit dicere q̄ peccatum intēperātie sit pueri-
le. **A**lio° f̄z quādā filitudinē. et b̄ mō p̄ctā
int̄pantie puerilia dicūt. p̄ctū. n. int̄pantie ē
p̄ctū sup̄flue occupie que assimilatur puerō
quo ad tria. p̄ quidē q̄ptū ad id qd̄ vterq; ap-
petit: sicut. n. puer: ita et occupiscentia appetit
aliquid turpe. **C**ui? rō ē: q̄ pulchrū in rebus
hūani attēditur prout aliquid est ordinatū
f̄m rōnem. **U**nī Tullius dicit in p̄ de offī. q̄
pulchrū ē qd̄ consentaneū ē hoīs excellētie ī
eo in q̄ natura eius a religis aiantibus offert
Puer aut̄ nō attendit ordinē rōnis. et filiter
occupiscentia nō audit rōnē: ut d̄ in 7º ethico-
rū. 2º differunt quātū ad euentū. **P**uer enim si
sue voluntati dimittatur crescit ī ppria volū-
tate. **U**nī Ecl. 30. dīc. **E**qu? indomitus euadit
dur. et fili? remissus euadit p̄ceps: Ita etiā
et occupia si ei satisfaciat. mai? robur accipit
Unī Aug? dīc in 4º zef. **D**um seruū libidini
facta est consuetudo. et dum consuetudini n̄
resistitur: facta est necessitas. 3º q̄ptū ad reme-
diū quod vtriq; prebef. **P**uer. n. emendatur
p̄h qd̄ coercet. **U**nd dīc p̄. 2º. Noli subtra-
here a puerō disciplinam: tu v̄ga peccates euz
et aīam eius de inferno liberabis et filiter dū
occupie resistit: reducitur ad debitū honesta-
tis modū. **E**t b̄ ē qd̄ Aug? dīc in 7º musice.
q̄ mente in sp̄ualia suspensa atq; ibi infixa et
manēte consuetudinis. f. carnalis concupis-
cie ī petus frāgī et paulatī rep̄ssus extīguit: ma-
ior. n. erat cū sequeremur: nō oīno nullus: f̄z
certe minor cū refrenam? **L**et iō p̄hs dīc i3º
ethicorū q̄ quēadmodū puerū oportet f̄m
p̄ceptū pedagogi vivere: sic et occupiscentia
sonare rōni. **A**d primū ḡ dicēdū q̄ ratō
illa p̄cedit f̄z illū modū q̄ puerile dicūt id qd̄
i pueris iuenerit: sic aut̄ nō dīc p̄ctū int̄pantie
puerile: f̄z f̄m filitudinē ut dictū est. **A**d se-
cundū dicēdū q̄ occupia aliq̄ p̄t̄ dici natura-
lis duplicit. **U**no° f̄m genus suū: et sic tēperā-
tia et intēperātia sunt circa cōcupiscentias
nāles. sūt. n. circa occupias ciborum et vene-
reorū ī ordinātur ad cōseruationē nāe. **A**lio°
p̄t̄ dici cōcupia naturalis q̄tū ad species
ei? qd̄ nā ad sui cōseruationē requirit. et sic
nō multū cōtingit peccare circa naturales
cupiscentias: natura. n. nō requirit nisi id p̄ qd̄

subueniē necessitati nature in cui⁹ desiderio
nō contingit eē peccatum: nisi solū f̄m quātita-
tis excessū. et f̄m b̄ solū peccatur circa nālem
concupiscentiam: ut p̄hs dīc i3º ethicorū. **A**lia
vō circa que plurimū peccat sūt quedā cōcu-
piscentie incitamenta q̄ hoīnū curiositas ad
iuenerit: sicut curiose p̄pati cibi. et mulieres or-
nate. et q̄uis ista n̄ multū regrāt pueri: nibilo
minus tñ int̄pantia dicūt puerile peccatum
rōne iā dicta. **A**d tertiu dō q̄ id qd̄ ad na-
turā p̄tinet ī pueris ē augmentādū et souēdū
qd̄ aut̄ p̄tinet ad defectū rōnis in eis nō ē fo-
riendū sed emendandum ut dictum est.

Ad tertium sic proce

Videf̄ q̄ timiditas sit maius vitiū q̄ itē
perantia. **E**x B. n. aliquid vitiū vitupat̄ q̄ oppo-
nitur bono v̄tutis. f̄z timiditas opponit forti-
tudini que ē nobilior virtus q̄ temperantia
cui opponitur intēperantia ut ex s̄ dictis p̄.
q̄ timiditas ē maius vitiū q̄ int̄pantia. **T**.
P. Quāto alīgs deficit ī eo qd̄ difficulti? vīcit tā-
to min⁹ vitupaf. **U**nī p̄hs dīc i8º ethicorū q̄
si q̄s a fortib⁹ et sup̄excellētib⁹ delectatiōib⁹
vincit ul̄ tristitys: nō ē admirabile f̄z cōdona-
bile. f̄z difficultius videf̄ q̄s vicere delectatiōes
q̄ alias passiones. **U**nī in 2º ethicorū dicūt q̄
difficulti? ē 5 volūptatē pugnare q̄ 5 iraz que
videf̄ eē fortior q̄ timor. q̄ int̄pantia que vin-
citur a delectatiōne min⁹ p̄ctū ē q̄ timiditas
q̄ vincit a timore. **T**. **D**e rōne peccati ē q̄
sit volūtariū. f̄z timiditas ē magis voluntaria
q̄ int̄pantia: nullus. n. cōcupiscit intēperat⁹
eē. alīg. n. cōcupiscit fugere pericula mortis
qd̄ p̄tinet ad timiditatē. q̄ timiditas ē peccatum
graui? q̄ int̄pantia. **T**. **S**3 3 ē qd̄ p̄hs dīc
in 3º ethicorū q̄ int̄pantia magis assimilatur
volūtario q̄ timiditas. ḡ pl̄ b̄z de rōne p̄ctū.
Ro dicēdū q̄ vñ vitiū p̄t̄ alteri compari
duplicit. **U**no mō ex pte materie vel obiecti.
Alio° ex pte ipsius hoīs peccantis. et v̄troque
modo intēperantia ē grauius vitiū q̄ timi-
ditas. Primo nāq; ex pte matie: nā timiditas
refugit pericula mortis: ad que vitanda indu-
cit maxima nēcessitas cōseruande vite. Intēpe-
rantia aut̄ ē circa delectationes: q̄tū appa-
titus nō ē adeo necessarius ad vite conser-
vationē: q̄ ut dictū ē intēperantia magis ē cir-
ca q̄sdā oppositas delectatiōes seu occupias
q̄ circa occupiscentias seu delectatiōes nāles
quāto aut̄ illud quod cōmouet ad peccādū

videtur eē magis necessariū:tāto petīn leui^ē. tō int̄pantia ē quius vitiū q̄ timiditas ex pre obiecti sine materie mouētis. Similis eti am er pre ipsi^o hois peccatis. Et triplici ratō ne. p̄ quidē ga quāto ille qui peccat magis ē cōpos sue mentis:tanto ḡu^o peccat. vnde ali enatis nō iputans petā: timores at̄ t̄ tristicie graues t̄ maxime in p̄culis mortis stupefaci unt mētem hois: qd̄ nō facit delectatio q̄ mo vret ad in p̄partia:n. 2° qr̄ quāto aliqud̄ peccatū ē magis volūtariū:tāto ē granus. Intemperantia aut̄ plus b̄z de volūtario q̄ timiditas t̄ b̄ dupliciti rōne. Uno^o quia ea q̄ p̄ timorem fuit principiū h̄it ab exteriori ipellente. en̄d nō sūt simpliciter volūtaria: s̄ mixta ut d̄ in 3° ethi^o: ex ea aut̄ que p̄ delectationē fuit sūt simpliciter volūtaria. Alio^o qr̄ ea q̄ sūt int̄pata fuit magis volūtaria i p̄ticulari:min^o aut̄ volūtaria in eli: nullus. n. vellet int̄epat^o eē. allici tur tū hō singulāribus delectatiōib^o q̄ int̄e peratū faciūt hois: pp̄ qd̄ ad vitādū item perantia maximū remediū ē et n̄ imore hō circa singulāriū considerationē. s̄ i his q̄ ptinēt ad timiditatē ē eō^o. n̄ singularia q̄ iminēt s̄ min^o volūtaria: ut abycere clypeū. t̄ alia b̄ modi. s̄ ipsū cōmune ē magis volūtariū puta fugiēdo saluari. hoc aut̄ ē simpliciter magis volūtariū q̄ timiditas est maius vi tuū. 3° quia 3 int̄pantia p̄t magis de facili remedium adhiberi q̄ timiditatē. eo q̄ de lectationes ciboz t̄ venereorū: circa quas ē int̄pantia p̄ totā vitam occurrit. t̄ sine picu lo p̄t hō circa ea ex exercitari ad b̄ q̄ sit int̄patus: s̄ p̄cula mortis rari^o occurrit t̄ p̄culosis i his hō exercitaf ad timiditatē fugiēdaz t̄ iō trautia est simplē maius petīn q̄ timiditas. Ad p̄mū ḡ dō q̄ excellentia fortitudis supra temperantiam potest considerari dupl̄. Uno^o ex parte finis. quod pertinet ad nomē boni. qr̄ s. fortitudo magis ordinat ad bonū cōde q̄ trautia: ex hac etiam pre timiditas b̄z quādam excellentiam ē int̄pantia: inq̄tū. s. p̄ timiditatē alig desistit a defensione boni cōis. Alio^o ex parte difficultatis. inq̄tū. s. dif ficiens ē subire p̄cula mortis q̄ abstinere a q̄busdā delectabilib^o. t̄ q̄tū ad hō nō oporet q̄ timiditas p̄cellat int̄pantias. Sic. n. maioris v̄tis ē nō vici a fortiori: ita etiam ē hō minoris v̄tū ē a fortiori vinci. t̄ maioris v̄tū

a debilioi supari. Ad secūduz dō q̄ amor seruationis vite propter quam vitantur pericula mortis est multo magis mālis q̄ q̄ cūq̄ delectationes ciboz vel venereorū d̄ ad seruationem vite ordinant. t̄ iō diffīcili^o ē vincere timorē p̄culorū mortis q̄ occupiam delectationū d̄ ē in cibis t̄ venereis. cui tamē diffīcilius ē resistere q̄ ire tristicie t̄ timori quorūdam aliorū malorū. Ad tertiu dō q̄ i timiditate considerat magis volūtariū i vniuersali: minus tū in particulari t̄ iō in ea est magis volūtariū fin quid. t̄ nō simpliciter.

Ad quartum sic pro

cedit. Uide q̄ petīn int̄pantie nō sit marie ex p̄brabile. Sicut. n. honor debet v̄turi: ita ex p̄bratio debet petō. sed quedā petā sūt ḡ uio a q̄ int̄pantia: sicut homicidiū: blasphemia t̄ alia b̄ mōi. q̄ petīn int̄pantie non ē maxime ex p̄brabile. P. Petā que sūt magis cōia vidēt min^o ēē ex p̄brabilia eo q̄ d̄ his hois min^o verecūdan. s̄ petā int̄pantie sūt marime cōia: q̄ sūt circa ea que cōiter i v̄luz hūane vite venuit in ḡbus etiā plurimi pecant. q̄ petā int̄pantie nō vidēt ēē marie ex p̄brabilis. Ph̄us dīc i 7° ethicorū q̄ trautia t̄ int̄pantia sūt circa cōcupiscētias t̄ delectationes hūanas. sūt aut̄ quedam concupiscentiae t̄ delectationes turpiores cōcupiscētys t̄ delectatiōib^o hūanis que dicuntur bestiales et egreditudinales: vt in eodē li^o ph̄us dīc. q̄ int̄pantia nō ē maxime ex p̄brabilis. H̄z h̄ est qd̄ ph̄us dīc in 3° ethicorū q̄ int̄pantia īfē alia v̄tia vidēt iuste ex p̄brabilis ēē. R̄ dīcēdū q̄ exprobratio oppōi vidēt he noxi t̄ glie. honoraū excellētē debet ut s̄ h̄itū ē glia aut̄ claritatē importat. Ut q̄ int̄pantia marie ex p̄brabil^o pp̄ duo. p̄ qd̄ ga marie repugnūt excellētē hois. est. n. circa delectatiōes cōes nobis t̄ brutis ut s̄ h̄itū ē. V̄lū in ps. dicitur. Homo cū in honore ēēt nō int̄ellerit: cōpat^o est iūmētis insipiētibus t̄ similis factus ē ill. 2° qr̄ maxime repugnūt ei^o claritati vel pulchritudini inq̄tū. s. i delectatiōib^o circa q̄s ē int̄pantia min^o apparet de lumine rōnis ex q̄ē tota claritas t̄ pulchritudo v̄tuel. v̄lū t̄ huius modi delectationes dicuntur seriles. Ad p̄mū ḡ dīcēdū q̄ sicut Greg^o dicit v̄tia carnalia que sub int̄pantia cōtinēt t̄ si sunt minoris culpe: sūt tū maioris infamie. nam magnitudo culpe respicit deordinationem a fine infa

mia aut respicit turpitudinem que maxime ediderat sum indecetiam peccatis. Ad secundum dicendum quod conuentus peccati diminuit turpitudinem et famam peccati sum opinionem hominum: non autem sum naturam ipsorum vitiorum.

Ad tertium dicendum quod cum dicitur in proportionate esse maxime ex probabilitate: est intelligendum iter ratione humana quod si attenditur sum passiones humane nam aequali conformes sunt illa virtus quam excedunt modum humane nam sunt magis exprobabilia. et tamen etiam illa videtur reduci ad genus interperantem sum quendam excessum: sicut si aliis dilectaretur in comeditione carni humanae: aut in coitu bestiarum aut masculorum.

Einde vide

Demandum est de partibus proportionate. Et propter de ipsis partibus in generali. 2° de singulis earum in specificali.

Ad primus sic proce

dit. Videatur quod Lullus in sua retorica contineat assignet partes proportionate quas dicit esse continentiam: clementiam: modestiam. Continetia. non est virtus dividitur in 7° ethicorum. sed proportionata continet sub virtute. quod continentia non est pars proportionate. Tercio. Clemencia videtur esse mitigativa odij vel ire. proportionata autem non est circa hunc modum sed circa delectationes tactus ut dictum est. quod clemencia non est pars proportionate. Quarto. Modestia consistit in exterioribus actibus. Unde et apostolus dicit ad philippenses 4°. Modestia vera nota sit oibus hominibus. sed actus exteriorum sunt materia iusticie ut sed habetur est. quod modestia magis est pars iusticie quam proportionate. Quinto. Macrobius super somnium Scipionis ponit multos plures proportiones partes. dicitur. non quod per proportionem se ferat modestia: verecudia: abstinentia: castitas: honestas:moderatio: peccatas: sobrietas: pudicitia. Andronicus etiam dicit quod familiares proportiones sunt: austeritas: continentia: humilitas: sumpliicitas: ornatus: bona ordinatio: per se sufficiencia. Videatur quod insufficiet Lullus enumerasse tantum proportiones. Non dicitur quod sicut est dictum est: alii proportiones cardinalis triplices partes esse sunt: integrales: subiective et potentiales. et dicuntur partes integrales alicuius virtutis conditiones quae necesse est concurrere ad virtutem. et sum hoc sunt due partes integrales proportionate. scilicet verecudia per quam aliis refugit turpitudinem temperante continetia. et honestas per quam scilicet aliis amat

pulchritudinem temperante. nam sicut est dicitur pars principale proportionate iter virtutes dedicat sibi quemdam decorum. et virtus in proportionate maxime turpitudinem habet. partes autem subiective alicuius virtutis dicuntur species eius. Oportet autem diversificare species virtutum sum diversitatem materie vel obiecti. Est autem proportionata circa delectationes tacitae que dividuntur in duo genera. nam unum ordinatur ad nutrimentum. et in his proportionibus ad cibum est abstinentia. proportionibus autem ad potum proprie sobrietas: quod auctor ordinans ad viam generativam. et in his proportionibus ad delectationem principalem ipsum coit est castitas. proportionibus autem ad delectationes circumspectates: puta quod sunt in osculis tactibus et amplexibus: attenditur pudicitia. partes autem portentiales alicuius virtutis principalis dicuntur virtutes secundarie quod modum quae principalis virtus obseruant circa aliquam principalem mannerem idem obseruant in quibusdam aliis materiae in genibus non est ita difficile pergit aut ad proportionam moderari delectationes tacitae quae difficilimum est moderari. unde quecumque virtus moderationem quadruplicem opatur in aliquo materia et refrenationem appetitus in aliis tendet perponi postea proportionate sicut ei adiuncta. quod quidem contingit triplicit. Uno in interioribus motibus et actibus corporis. 2° modo in exterioribus rebus: preceptum motum autem concupiscentiae quae moderant et refrenant proportionata tres motus inveniuntur in alia in aliis tendentes. Primus quidem est motus voluntatis commotus ex spiritu passionis. et hunc motum refrenat continentia: et quod sit ut libido imoderatas occupat patias: voluntas tamen non vincit. Alius autem motus interior in aliis tendet est motus spei et audacie que ipsam consequitur: et hunc motum moderat et refrenat humilitas. Terterus autem motus est ire tendens in vindicta quae refrenat mansuetudo et clemencia. Circa motus autem et actus corporales: moderationem et refrenationem facit modestia: quam Andronicus in tria dividit: ad quem primus pertinet discernere quid sit faciendum: et quid dimittendum: et quid quo ordine sit agendum. et in hoc firmiter persistere. et proportionem ad hoc ponit bonam ordinationem. aliud autem est quod in eo quod agit decetiam obseruet. et proportionem ad hoc post ornatum. tertium autem est in colloquio amicorum: vel quibusdam aliis. et proportionem ad hoc ponit austeritas. Circa exteriora vero duplex moderationem exhibet. quod quidem ut superflua non requiriatur. et proportionem ad hoc ponit a macrobio peccatas. et ab Andronico per se sufficiencia. 2° vero

Einde vide

Dicitur quod quae libido et appetitus quae sunt in materia et refrenatione appetitus in aliis tendentes. Circa venientia et appetitus et refrenatione appetitus in aliis tendentes. 2° Alioquin exterioribus motibus et actibus corporis. 3° modo in exterioribus rebus: preceptum motum autem concupiscentiae quae moderant et refrenant proportionata tres motus inveniuntur in alia in aliis tendentes. Primus quidem est motus voluntatis commotus ex spiritu passionis. et hunc motum refrenat continentia: et quod sit ut libido imoderatas occupat patias: voluntas tamen non vincit. Alius autem motus interior in aliis tendet est motus spei et audacie que ipsam consequitur: et hunc motum moderat et refrenat humilitas. Terterus autem motus est ire tendens in vindicta quae refrenat mansuetudo et clemencia. Circa motus autem et actus corporales: moderationem et refrenationem facit modestia: quam Andronicus in tria dividit: ad quem primus pertinet discernere quid sit faciendum: et quid dimittendum: et quid quo ordine sit agendum. et in hoc firmiter persistere. et proportionem ad hoc ponit bonam ordinationem. aliud autem est quod in eo quod agit decetiam obseruet. et proportionem ad hoc post ornatum. tertium autem est in colloquio amicorum: vel quibusdam aliis. et proportionem ad hoc ponit austeritas. Circa exteriora vero duplex moderationem exhibet. quod quidem ut superflua non requiriatur. et proportionem ad hoc ponit a macrobio peccatas. et ab Andronico per se sufficiencia. 2° vero